

Artikel 26.

1. Såfremt konferencen vedtager en ny konvention, der helt eller delvis reviderer nærværende konvention, skal, med mindre den nye konvention bestemmer andet,

- (a) en medlemsstats ratifikation af den nye, reviderede konvention ipso jure medføre en øjeblikkelig opsigelse af nærværende konvention uanset bestemmelserne i artikel 22 ovenfor, såfremt og så snart den nye reviderede konvention træder i kraft;
- (b) nærværende konvention ikke længere kunne ratificeres af medlemsstaterne fra den dato at regne, da den nye, reviderede konvention træder i kraft.

2. Nærværende konvention skal under alle omstændigheder forblive i kraft i dens faktiske form og indhold for de medlemsstater, der har ratificeret den, men som ikke har ratificeret den reviderede konvention.

Artikel 27.

De engelske og franske gengivelser af nærværende konventions tekst er lige autentiske.

Henstilling (Nr. 85) om lønbeskyttelse.

Efter at være blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd og efter at være trådt sammen til sit 32. møde den 8. juni 1949, og

Efter at der er opnået enighed om vedtagelsen af visse forslag om lønbeskyttelse, der er opført som 7. punkt på mødets dagsorden, og

Efter at have besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, der supplerer konventionen om lønbeskyttelse af 1949,

vedtager Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference idag den 1. juli 1949 følgende henstilling, som benævnes henstillingen om lønbeskyttelse af 1949:

Konferencen henstiller, at enhver medlemsstat gennemfører følgende bestemmelser så hurtigt, som de nationale forhold tillader det, og efter styrelsesrådets anmodning foretager indberetning til Det internationale Arbejdsbureau om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre dem.

I. Lønfradrag.

1. Der bør træffes alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse lønfradrag i et sådant omfang, at der sikres arbejderen og hans familie det nødvendige beløb til underhold.

2. (1) Lønfradrag til dækning af tab eller skade på arbejdsgiverens produkter, varer eller installationer bør kun være tilladt, såfremt det klart kan bevises, at den pågældende arbejder er ansvarlig for det forårsagede tab eller skade.

(2) Omfanget af et sådant fradrag bør være rimeligt og bør ikke overstige tabets eller skadens faktiske værdi.

(3) Før der træffes afgørelse om at foretage et sådant fradrag, skal der gives den pågældende arbejder rimelig lejlighed til at godtgøre, at et sådant fradrag ikke bør foretages.

3. Der bør træffes egnede foranstaltninger til at begrænse lønfradrag, hvor det drejer sig om redskaber, materialer eller maskiner, der leveres af arbejdsgiveren, til de tilfælde, hvor sådanne fradrag

(a) er anerkendt sædvane i det pågældende fag eller fagområde; eller

(b) er fastsat ved kollektiv overenskomst eller voldgiftskendelse; eller

(c) på anden måde er hjemlet ved nationale love eller administrative forskrifter.